Απλή ζωή και αλληλεγγύη (Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 10 Ιουλίου, 2010

Στο σημερινό μου κήρυγμα, αδελφοί μου Χριστιανοί, θά αναφερθώ σέ μιά κατάσταση πού πλήττει τήν πατρίδα μας αυτόν τόν τελευταίο καιρό. Καί η κατάσταση αυτή είναι η οικονομική κρίση. Κανείς μας δέν πρέπει νά είναι αδιάφορος σ' αυτό τό θέμα, γιατί όλοι μας αποτελούμε μέλη τού ίδιου συνόλου. Σέ μιά τέλεια κοινωνία ο ένας νοιάζεται καί κοπιάζει γιά όλους καί όλοι νοιάζονται καί κοπιάζουν γιά τόν ένα.

Αλλά πολύ περισσότερο δέν πρέπει νά είναι αδιάφορη γιά τήν οικονομική κρίση τής πατρίδας μας η Εκκλησία, εμείς οι παπάδες καί οι δεσποτάδες. Καί δέν πρέπει νά είμαστε αδιάφοροι πρώτον μέν, γιατί καί εμείς οι ιερείς καί αρχιερείς είμαστε κι εμείς πολίτες μέλη τού συνόλου καί θά υποφέρουμε κι εμείς, λοιπόν, μαζί μέ τό σύνολο. Δεύτερον δέ, δέν πρέπει νά είναι αδιάφορη η Εκκλησία γιά τήν οικονομική κρίση, γιατί η Εκκλησία είναι, πρέπει νά είναι, Μάνα τού λαού Της. Δέν μπορεί, λοιπόν, νά αδιαφορή η Εκκλησία στό δράμα τών παιδιών Της.

Από τήν αρχή τού κηρύγματός μου θέτω, αγαπητοί μου, τό καυτό ερώτημα: Φταίει η Εκκλησία, καί πιό συγκεκριμένα, φταίμε εμείς οι παπάδες καί οι δεσποτάδες γιά τήν οικονομική κρίση πού περνάει τώρα η Ελλάδα;

Σάς απαντώ μέ ευθύτητα: Ναί, φταίμε γιά δυό λόγους. Πρώτον μέν, φταίμε, γιατί δέν κηρύξαμε δυναμικά σέ σάς τόν ασκητικό τρόπο ζωής, πού γράφει τό Ευαγγέλιο καί πού έζησε ο Χριστός, οι Απόστολοι καί όλοι οι Άγιοι. Οι Άγιοι, αγαπητοί μου, δέν ήταν καλοπερασάκηδες. Καί ο Χριστός μας στή γή πού ήρθε, δέν έζησε μιά άνετη καί πλούσια ζωή, αλλά έζησε φτωχικά. Η κούνια Του ήταν η φάτνη. Καί τό τελευταίο κρεββάτι, πάνω στό οποίο ακούμπησε τό κουρασμένο Του Σώμα καί είπε τό "Τετέλεσται", ήταν δύο καρφωμένα ξύλα, άγρια ξύλα τού βουνού, πού σχημάτιζαν τόν Σταυρό! Δέν σάς κηρύξαμε, Χριστιανοί μου, τόν απλό τρόπο ζωής, πού πρέπει νά ζούμε σάν Χριστιανοί καί έτσι η σπατάλη στά υλικά αγαθά φέρνει τήν οικονομική κρίση. Αυτό τό λέω ότι συμβαίνει γενικά καί άσχετα μέ τήν τωρινή κρίση πού διερχόμαστε. Καί δεύτερον, φταίμε εμείς οι κληρικοί, γιατί δέν σάς δώσαμε τό παράδειγμα τού φτωχού παπά καί τού φτωχού δεσπότη, άν καί οι παπάδες τής δικής μας επαρχίας, μέ τά μικρά της χωριά, ζούν γενικά φτωχικά.

Γιά τήν δημιουργηθείσα κρίση, αδελφοί, τώρα ιδιαίτερα πρέπει νά εφαρμόσουμε τό Ευαγγέλιο πού μιλάει γιά αγάπη τού ενός πρός τόν άλλον καί γιά αλληλοβοήθεια. Όλοι μας σάν άνθρωποι αποτελούμε ένα σύνολο, αλλά σάν Χριστιανοί βαπτισμένοι, αποτελούμε μία οικογένεια, πού λέγεται Εκκλησία. Στήν Εκκλησία πρέπει νά νοιώθουμε ότι είμαστε αδελφοί, ότι είμαστε παιδιά τού ίδιου Πατέρα, τού Θεού μας. Επομένως, ο ένας πρέπει νά νοιάζεται καί νά φροντίζη γιά τόν άλλον. Έτσι ζούσαν οι πρώτοι Χριστιανοί καί δέν υπήρχε φτωχός ανάμεσά τους. Γιατί αυτός πού είχε έδινε σ' αυτόν πού δέν είχε. Μπορείτε, αγαπητοί μου, νά φαντασθήτε σέ μιά οικογένεια ο ένας νά τρώη κρέας καί ο άλλος νά πεινάη; Δέν είναι οικογένεια αυτή. Αλλά έτσι πρέπει νά νοιώθουμε καί γιά τήν ευρύτερη οικογένειά μας, τήν κοινωνία. Νά σκεπτόμαστε τόν άλλον καί όσο μπορούμε νά ανακουφίζουμε τήν δυσκολία του.

Όπως μάς λέγουν οι ειδικοί, θά έρθουν καί δυσκολότερες μέρες. Αλλά δέν πρέπει νά απογοητευόμαστε καί νά τά χάνουμε. Άς ρωτήσουμε τούς σεβαστούς μας παππούδες καί γέροντες νά μάς πούν μέ πόσες δυσκολίες καί μέ πόση φτώχεια κύλησε η ζωή τους... Καί όμως! Επειδή είχαν πίστη στόν Θεό έπαιρναν κουράγιο καί δύναμη καί τά έβγαζαν πέρα. Καί περισσότερα παιδιά έκαναν καί καλά τά ανέτρεφαν καί τά σπούδαζαν καί τά παρέδωσαν καλούς ανθρώπους στήν κοινωνία. Πολλοί από εσάς εδώ, πού μέ ακούτε τώρα, είστε παιδιά τέτοιων γονέων, πτωχών, αλλά πιστών στόν Θεό καί αγωνιστών γονέων. Άς πάρουμε, λοιπόν, μαθήματα καί ωραία διδάγματα από τούς αγιασμένους αυτούς παππούδες μας.

Αλλά καί άλλα έθνη πέρασαν καί περνούν παρόμοιες κρίσεις. Τίς ξεπέρασαν όμως μέ τήν λιτότητα καί τήν αλληλεγγύη. Εγώ νομίζω, αδελφοί μου, ότι όση δυσκολία καί νά έχουμε δέν θά μάς αφήση ο Θεός. Η ιστορία, καί η παλαιότερη καί η νεώτερη ιστορία, μάς λέει ότι, όταν ο άνθρωπος αντιμετώπισε οικονομική δυσκολία, στρεφόταν στήν γή. Η γή στά ιερά μας κείμενα λέγεται "μητέρα" καί μάλιστα λέγεται "τρισάγαθη" μητέρα. Λέγεται "τρισάγαθη" γι' αυτά τά τρία: Από τήν γή καταγόμαστε (από χώμα είναι τό σώμα μας), από τούς καρπούς τής γής τρεφόμαστε καί σ' αυτήν πάλι επανερχόμαστε μέ τόν θάνατό μας!

Η Αγία Γραφή, στό πρώτο κιόλας βιβλίο της, στήν Γένεση, μάς μιλάει γιά τά δύο πρώτα επαγγέλματα: Γιά τήν γεωργία καί γιά τήν κτηνοτροφία. Ο Κάϊν ήταν γεωργός καί ο Άβελ ήταν βοσκός προβάτων. Θά τό πληρώσουμε πολύ ακριβά, αδελφοί Χριστιανοί, τό ότι εγκαταλείψαμε τά δύο αυτά πρώτα επαγγέλματα. Πίνουμε τό γάλα, αλλά τήν κατσίκα καί τό πρόβατο δέν τά βοσκάμε. Καί τρώμε τούς καρπούς τής γής, χωρίς όμως νά τήν σπέρνουμε καί νά τήν καλλιεργούμε.

Άς μήν απογοητευόμαστε! Δέν θά μάς αφήση ο Θεός. Θά μάς δώση φώτιση καί θά βρούμε τρόπους, γιά νά ανταπεξέλθουμε στήν κρίση. Άς ακουμπήσουμε τήν ελπίδα μας σ' Αυτόν. Όμως είναι ανάγκη νά εφαρμόσουμε τά δύο αναγκαία γιά τήν περίσταση μηνύματα: ΑΠΛΗ ΖΩΗ καί ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ!

(Δημοσιεύθηκε στό Περιοδικό τής Ιεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως «Απλή Κατήχηση», τ. 40, Απρ. 2010)

(Πηγή ηλ. κειμένου: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση" Ιούνιος 2010)